

Andragende fra Bestyrelsen for „Husmandsforeningen i Sjælland“ om Understøttelse. Ja, tilvisse skal jeg med stor Glæde erkjende, at det er et smukt Formaal, som vedkommende Forening har sat sig, og at det fortjener Støtte, hvorfor jeg finder det saare naturligt, at man giver Tilskud fra Amtsraad og Kommuner, da man der er i Stand til paa nærmere Hold at overse Forholdene. Jeg har selvfølgelig heller ikke principielt Noget imod, at Staten giver Tilskud til en saadan Forening, hvilket den sikkert fortjener, men jeg vil bede ærede Herrer erindre, hvad det betyder at give denne Forening Tilskud. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører vil være med til at tage Konsekventerne heraf. Denne Forening her er jo ikke den eneste Forening af denne Art. Der er jo mange Foreninger i Byerne af Smaafolk, som have lignende Formaal, som de søge naaet paa lignende Maade. Der er saaledes adskillige af Statens Bestillingsmænd, der paa lignende Maade have sørget for deres Fremtid. Hvis man altsaa giver denne Understøttelse i hvert Fald uden en nærmere indgaaende Undersøgelse — man maatte jo saaledes tillige vide, hvorledes Foreningens Love ere beskafte, om de ere i Stand til at fyldestgjøre deres Diemed — hvis man altsaa giver denne Understøttelse, inden Lovgivningsmagten i det Hele taget har bestjæftiget sig med Statens Forhold til denne Sag, ser jeg ikke Andet, end at man maa give Understøttelse til alle andre lignende Foreninger, og deres Tal er meget stort. Jeg sympathiserer selvfølgelig med Foreningen og dens Diemed, men jeg er ingenlunde sikker paa, at det under Hensyn til det Standpunkt, hvorpaa vi nu befinde os med Hensyn til Løsningen af Statens Forhold til Alderdomsforsørgelsen — thi det er vel navnlig det Punkt, vi skulde bestjæftige os med — vilde være rigtigt at give denne Forening et aarligt Tilskud. Man maatte i hvert Fald komme til en Undersøgelse af, hvad det betyder overfor de Foreninger, der ere stillede paa lignende Maade, og det er mangfoldige, maatte ikke saa meget paa Landet, men i hvert Fald i Byerne. Altsaa, jeg skal gjerne stille mig velvilligt i Retning af en Undersøgelse af Spørgsmaalet, men jeg kan ikke gaa saa let over det som ærede Medlemmer her; thi jeg tror, det vilde være forbundet med stort Ansvar og drage store Konsekventer efter sig, hvis man uden Undersøgelse, der for Diebliffet paa ingen Maade kan blive indgaaende, gif hen og voterede et saadant Tilskud. — Indstillingen under Nr. 42 er selvfølgelig ogsaa en Sag, som i høi Grad har min Sympathi; men det fore-

kommer mig, at baade den ærede Ordfører og det andet ærede Medlem, som tog Ordet derved, ikke have stillet Sagen ganske saaledes, som den staar. Den ærede Ordfører talte om en bestemt Person og hans Fortjenester af denne Sag, og det andet ærede Medlem sluttede sig dertil. Det skal jeg selvfølgelig ikke bestride. Tværtimod, de Herrer have fuldkommen Ret; og hvis man ønskede at give den vedkommende Person en Understøttelse til nærmere at forfølge det Diemed, han har sat sig, og som han har forfulgt med stor Dydighed, vilde jeg ikke være nogen Betænkning; men det, som man foreslaar her, er noget Andet og ingenlunde Noget, over hvis Bestyrelse man maa forbauses, det er nemlig en aarlig Understøttelse af 4,000 Kr. til en Forening. De Herrer ville se, at det er en stor Sag at give en saadan Understøttelse til en Forening, som sørger for Afslutning af en vis Vare. Det kan være et stort Spørgsmaal, naar vi give denne Forening en aarlig Understøttelse paa Finantsloven af 4,000 Kr. hvor vi saa komme hen med Understøttelse af Foreninger, som søge at forfølge private Diemed paa Trafikkens Omraade. Jeg skal nærmere undersøge Sagen, men det vilde have stillet sig lettere, hvis der havde været Tale om at understøtte en Mand's energiske Virksomhed, end paa Forhaand at understøtte en Forening med store Bidrag, det gaar man ikke saa let til. Jeg ønsker nærmere at konferere med Udvalget om dette vidtrækkende Spørgsmaal, inden jeg gaar med til at foreslaa noget Saadant. — Næste Punkt er Betænkningens Nr. 52 angaaende Ordningen af forskellige Anlæg af Telegraf- og Telefon-Stationer paa Bornholm. Det kan ikke være den ærede Ordfører ubekjendt, at en Del af de nævnte Ting staa paa den nylig ved anden Behandling vedtagne Finantslov; da den ærede Ordfører under Finantslovens anden Behandling har udtalt Ønske om, at jeg vilde konferere med Udvalget mellem anden og tredie Behandling om de samme Spørgsmaal, som omhandles i dette Andragende, anser jeg det rigtigt kan at erklære, at jeg selvfølgelig er villig til nærmere at overveie disse Spørgsmaal. — Med Hensyn til Nr. 55 i Betænkningen, nemlig Andragendet fra 135 Beboere af Hanneæs om Telefonforbindelse, da skal jeg sige, at dette Andragende ogsaa har min Sympathi. Vi have forresten allerede været paa Veie til en Ordning af Forholdene paa et af de nævnte Steder, nemlig Fæggesund. Det er ikke blevet ordnet, fordi man for Diebliffet er i Færd med en større Undersøgelse af disse Forhold hele Landet over,